

BIBLIOTECA PÚBLICA
SANT GREGORI
MIQUEL
MARTÍ
I POL

Recull de premsa de la Vall del Llémena

Font El Punt

Plana 13

Data 27 de febrer de 2008

L'energia nuclear, insostenible, perillosa i bruta

En aquest article rebutgem l'energia nuclear a partir de set arguments, que per molt obvis que semblin, cal recordar-los a algun sector econòmic i polític que sembla que els ha oblidat

tribuna

Cirurgià general i de l'aparell digestiu. Doctor en ciències físiques i expert en radiofísica

[JOAN MARTÍ COLOMER I PERE CARBONELL I MITJANS.](#)

Els últims mesos estem vivint el retorn d'un debat que semblava ja tancat: el debat sobre l'energia nuclear. Des de sectors polítics i econòmics s'està promocionant com a resposta a unes suposades mancances energètiques que pateix el país. L'últim esglaó d'aquest debat ha vingut de Girona. I és que la patronal proposa construir-hi una central nuclear. Amb la proposta de MAT fins a Bescanó i el cicle combinat que es preveu construir a Vilanna, Girona tindrà una potència energètica similar a la de tres centrals nuclears. Només faltava ara la idea nuclear de la patronal per tal que puguem seguir consumint fins l'infinit sense importar-nos el dany que podem estar fent al planeta. En aquest article rebutgem l'energia nuclear a partir de set arguments, que per molt obvis que semblin, cal recordar-los a algun sector econòmic i polític que sembla que els ha oblidat.

L'energia nuclear és perillosa. Les centrals nuclears s'han envellit i hi ha una cursa per abaratir costos, com demostra la subcontractació d'empreses per mantenir les centrals franceses. Aquest fet, conjuntament amb l'amenaça terrorista, ens exposa a un accident.

Alimenta la guerra. L'energia nuclear d'ús civil és imprescindible per innovar amb armament nuclear. La construcció de més centrals nuclears permet una cursa d'armaments entre els diferents estats. També permet el desenvolupament de les anomenades bombes brutes, unes bombes que dispersen la radioactivitat.

És molt cara. Els defensors de l'energia nuclear com a energia barata obliden part dels costos que hi estan associats. Cal tenir en compte les despeses que suposa la construcció, manteniment, seguretat i tancament de les centrals. A tot això cal afegir-hi el cost econòmic, però també ecològic, de tractar els residus i de mantenir les mines d'urani obertes, la majoria d'elles sense controls de cap tipus, a l'Àfrica. Si sumem tots aquests costos podem veure que l'energia nuclear, més que barata, ens surt cara. I ens surt cara als ciutadans que la paguem a través de la tarifa elèctrica. Així doncs, les empreses poden seguir amb el seu negoci.

No és renovable. Les reserves d'urani s'esgotaran d'aquí a pocs anys. I el ritme accelerarà si construïm més centrals nuclears, que dispararan la demanda del mineral. L'urani escàs, i car, pot ser un focus de conflictes, com s'ha demostrat en recents guerres amb un rerefons per controlar recursos escassos, com ara el petroli i l'aigua.

Produeix CO₂, i per això és exclosa com a font d'energia al Protocol de Kyoto. L'extracció, transport de l'urani i fabricació d'energia dins la central nuclear depenen de combustibles fòssils. Combustibles que emeten els gasos que provoquen l'efecte hivernacle. A l'hora d'evitar emissions de CO₂ és set vegades més efectiu invertir en eficiència energètica que en centrals nuclears.

És nociva i perillosa per a la salut, com ho demostren diversos estudis. Les centrals nuclears emeten radioactivitat de forma rutinària. Ja sigui amb compostos gasosos radioactius a l'atmosfera o compostos líquids radioactius a la font d'aigua de la qual depèn per fer la refrigeració de la central. Aquestes emissions, tot i que es donen en dosis baixes, tenen efectes acumulatius. De mica en mica s'altera el DNA cel·lular i pot provocar diverses malalties, com ara atípies, displàsies cel·lulars, leucèmia, etc. –es recoman llegir l'article de la Universitat de Mainz, a Alemanya, del novembre del 2007 en què relacionen clarament l'increment de leucèmies en joves que viuen a prop d'una central nuclear–. Tot això per no parlar de les malalties i de les morts de la població a causa de l'accident de Txernòbil. Té problemes no resolts, com ara la gestió, el transport, el tractament, el reprocessament i l'emmagatzematge dels residus. A l'Estat francès el volum de residus radioactius que cal vigilar durant milers d'anys supera els 50.000 metres cúbics. A l'Estat espanyol no hi ha dades. Altres països no tenen cap mena de control. Quan hi va haver el tsunami que va afectar les costes asiàtiques i africanes fa uns anys es van descobrir bidons de residus radioactius que havien estat llançats al mar.

L'actual Pla de l'Energia de Catalunya 2006-2015 proposa un augment de les emissions de CO₂. Les previsions per l'any 2010 apunten que superaran un 90% les emissions que es van fer l'any 1990. Això suposa un incompliment flagrant del protocol de Kyoto, que aposta per reduir les emissions de gasos causants de l'efecte hivernacle. Aquests punts que hem repassat, i d'altres que no ens diuen, són els costos econòmics, mediambientals i socials de l'actual model energètic centralitzat. Un model que compromet la salut dels ciutadans, malmet el territori, destrueix el paisatge i el patrimoni artístic i cultural. Davant tots aquests inconvenients, els *lobbies* econòmics, amb la connivència de la classe política, prioritzen els guanys econòmics i aposten per seguir agredint el territori i els seus ciutadans amb la voluntat de construir línies d'interconnexió MAT. Unes línies que serviran per transportar l'energia elèctrica d'origen nuclear francès.

Davant la intoxicació dels poders fàctics i la voluntat d'obrir vells debats ja superats, cal una reacció personal diària i constant. Malgrat que parlin de respecte pel medi i sostenibilitat, l'afany del poder polític i econòmic per guanyar diners i privilegis els fa actuar de forma contrària al que prediquen. Però nosaltres sabem qui són i què volen, i no ens faran combregar amb rodes de molí.